

Olofsson Placid, a lelki szakmunkás

2015 május 07. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Az 1945-ös magyarországi szovjet megszállás során a polgári lakosság mérhetetlenül sok szenvedésnek volt kitéve.

A gy?ztes Vörös Hadsereg katonái a meghódított területeken – így hazánkban is – megkezdték a lakosság javainak

zabrálását, széthordását, illetve a n?k tömeges megbecstelenítését. A korszak túlél?iben rettenetes képek maradtak meg az id?szakról: felrobbantott hidak, lótetemek, üszkös romok, útszélén hever? holtak látványa tárult a túlél?k fáradt szeme elé.

A Kárpát-medencében a világégés nem ért véget 1945 áprilisában, hiszen a megszállók tovább folytatták a háborút: több mint hétszázezer személyt hurcoltak málenkij robotra (kényszermunkára) a Szovjetunióba, ahonnan csak keveseknek adatott meg a hazatérés öröme.

Sokszor a leghétköznapibb szituációban kerültek emberek a Szibériába tartó marhavagonokba: valakit a pékség el?tti sorból rángattak ki az oroszok, mást a falu szélén lév? kúttól rángattak fel a teherautóra saját kiskorú gyermekei szeme láttára. Közéjük tartozott az akkor harminc éves atya, Olofsson Placid, akit 1939-ben szenteltek pappá, és a f?városi bencés gimnázium egyik 68 f?s (!) osztályának osztályf?nöke volt.

1946 tavaszán tartóztatta le a kommunisták által létrehozott politikai rend?rség, az ÁVO, azon egyszer? oknál fogva, hogy tanárként és papként is igyekezett a közéletben a keresztény utat megmutatni a háború borzalmait túlélt embereknek. Kés?bb így vallott letartóztatása utáni pillanatokról, az Andrássy út 60 pokláról: *„Huszonhat éves koromban f?tisztelend? osztályf?nök úr voltam, aztán átléptem ott a küszöbön, és az rúgott belém, aki akart, ott én már nem voltam ember.”* Több hetes borzalmak, megpróbáltatások – melyek közt mindennaposak voltak a verések, kínzások – után adták át a szovjet hadbíróságnak, amely tíz év kényszermunkára ítélte. El?ször a Conti utcai fogdába került, ahol a szovjet katonák vécét pucoltattak vele, papi reverendája miatt sokszorosan megalázták.

Innen került a Szovjetunió egyik kényszermunkatáborába a Brjanszk közelében lév? hatalmas erd?ségbe, ahol fakitermelésen dolgozott több száz társával együtt. Letartóztatása után nem sokkal döbbent rá arra, hogy a Jóisten fontos szerepet adott neki: tartania kell a társaiban a lelket, bíztatnia kell ?ket, egyben lelki támasznak, vagy ahogy ? maga mondta lelki szakmunkásnak kell lennie ebben a borzalmas helyzetben. A túlélés szabályait négy pontban foglalták össze rabtársaival együtt, melyek közül a legfontosabb az volt, hogy nem szabad panaszkodnia az embernek, hiszen ezzel semmi sem oldódik meg, nem garantálja a túlélést, és ami a legfontosabb, nem kerülnek közelebb a hazajutáshoz.

Placid atya nagyon sok embernek segített túllendülni a nehézségeken, a kilátástalanság miatti depresszión, illetve azon a tényen, hogy a halál minden nap aratott köztük. A 876-os nép ellensége, ahogy szólították Placid atyát a gulagon a mindennapok „örömeire” próbálta felhívni a különböz? helyekr?l összeszedett rabtársai figyelmét. Ezek között emelte ki azt, amikor a reggeli létszámellen?rzésnél – ami akár két órán át is tarthatott – nem verte le az ?r a fejér?l a sapkát, így nem kellett a mínusz 35 fokos hidegben fedetlen f?vel állnia, vagy, amikor egy egész darab zöldséget talált a levesében.

Legnagyobb próbatételét is a szovjet táborban kellett átélnie: nem volt hajlandó hitét megtagadni, ugyanis fest?üzemi munkásként nem vállalta egy egyházgyalázó plakát elkészítését. Túlélte ezt a megpróbáltatást, meger?sítette a hitében, és könnyebben tudta magát túltenni a reménytelenség, a hideg, a vicsorgó ?rkutyák, és a féktelenül vallásellenes pribékek jelentette mindennapokon.

Olofsson atya papként nézett szembe a kommunizmus borzalmaival, ami számára sokkal több megpróbáltatást jelentett, mint a civilek számára. A szovjetek mindenkinél jobban gy?lölték a papokat, igyekeztek a rabtársaikat feltüzelni a „csuhások” ellen, sok esetben sikerrel. A vamzereket cserébe olyan el?nyökhöz juttatták, mint egy új sapka, vagy egy nagyobb adag étel, ami ott, a földi pokolban valóságos kincsnek számított.

Nem hallgathatjuk el azon tényt sem – amit Placid atya is meger?sített – hogy voltak az embertelenségben önmagukat nem feladó emberek a hatalom oldalán. Közéjük tartozott a táborparancsnok, aki nem bántotta a foglyokat, s?t az atyával – a körülményekhez képest – kifejezetten barátságos volt.

Olofsson Placid szovjetunióbéli megpróbáltatásai – amiket fantasztikus akarater?vel, türelemmel viselt – 1955 szeptemberében értek véget, amikor hivatalosan is megtudták a helyi szervekt?l, hogy hazatérhetnek. Novemberben érkezett magyar földre, ahol rövid pesterzsébeti segédmunka után kapcsolódott be – kényszer?ségb?l – az egészségügy világába beteghordóként, majd mosodásként.

Hazatérése után megfigyelték, ráadásul nem kívánt osztozni a békepapok által szervezett, az Állami Egyházügyi Hivatal közrem?ködésével kontrollált egyházi életben, így kényszerb?l vállalt munkát az említett területeken.

Az 1970-es évek közepét?l a Budai Ciszterci Szent Imre plébánián segédkezett Szabó Géza atya mellett, majd egyre több katolikus körben vált ismertté személye. Placid atya számára az 1990-es év hozott változást: felmentették a korábbi vádak alól, ám számára mégsem ez volt a legnagyobb elégtétel: 1996-ban találkozhatott a Szentatyával, több zarándoklatot vezethetett, illetve élete célját is sikerült elérnie: segíthetett a fogolytáborokban rabtársai tucatjain. Nem véletlenül fogalmazott így: *„Nem voltam sem vértanú, sem h?s, csak túl akartam élni ezt a poklot. Isten segítségével sikerült.”*

Szabó Ákos - történész

www.hirado.hu - Látószög

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló